

Izhaja:

10. in 25. vsakega mesca.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.
za pol leta 50 kr.

Dopisi naj se frankujejo.
Rokopisi se ne vračajo.

Denar naj se pošilja pod
napisom: Izdajatelju
„Mira“.

Vsakemu svoje!

Leto IV.

V Celovci 10. junija 1885.

Št. 11.

Po volitvah.

Srečno smo se vojskovali, vendar naša zmaga ni popolna. V Velikovecu so Slovenci zmagali tako sijajno, kakor si še sami nismo pričakovali upali. Naš kandidat minister baron Pino je dobil 110 glasov, nasprotnik Peter Lax le 1 glas. V Celovcu je dobil Pino le 15 glasov, pa to je bilo zadosti. — V Beljaku smo propadli za 7 glasov. Od Nemcev ni dobil g. prof. Einšpieler nobenega glasu; pa to ni bilo potrebno, naj bi bili le Slovenci vsi storili svojo narodno dolžnost. Svojo slovensko kri zatajile so slovenske občine Borovlje s 4 glasovi, Smerče na Zili s 5 glasovi in Skočidol (Wernberg) s 4 glasovi. Tako so le Slovenci sami krivi, da nismo zmagali v Beljaku. Smerčanom in Skočidolcem še ne zamerimo toliko; oni so že na nemški meji, so še premalo zbudjeni in podučeni; pa Borovčiči živijo v sredi med Slovenci, vsi njih sosedi so volili z nami, samo Borovčiči so se zvezali z našimi nasprotniki. Nemško-liberalna stranka je zmagala v Borovljah sicer le s 4 glasovi (39 proti 35); pa tudi tega bi ne bilo, ako bi se bili naši ljudje bolj pobrigali za volilno pravico. Veliko naših je bilo izpuščenih iz volilnega imenika. Škoda, da niso šli gledat v volilni imenik, kakor jih je „Mir“ prosil in učil. Pozvedeli so to še le, ko je bilo že prepozno. Ako bi bili mi zmagali v Borovljah, potem bi bil gosp. Einšpieler dobil 67, Wrann pa le 66 glasov. Tako vidite, ljubi Slovenci, da včasih ena sama vas odloči celo volitev.

Čeravno pa naša zmaga ni bila popolna, vendar se mora vsak čuditi, da so se koroški Slovenci v tem kratkem času že tako prebudili in da so volili tako lepo in složno. V celem Velikoveškem glavarstvu je bilo vse narodno. V Rožni dolini je bilo vse narodno razun Borovlj. V Kanalski dolini so nam Slovenci ostali zvesti. Na Zili smo pogrešali med Slovenci samo Smerčane. Najslabeje je še v Celovski okolici. Volilnih mož je tukaj 74, pa z nami jih je šlo samo 13. Pa tudi tukaj je prihodnost naša. Skoraj povsod je bil boj, in nasprotniki so zmagali le z malimi glasovi. Tako v Grabstanji, v Hodišah, na Žihpoljah, v Kloštru, v Žrelcu, v Gospi Sveti, v Otmanjah. Zmirom bolj se ljudstvo vnema za volitve in za politiko, in tega smo veseli; saj naša reč je pravična in bo dobila zmirom več prijateljev. Že danes se lahko reče, da koroški Slovenci niso zgubljeni. Ako koroški Slovenci ne zmagujemo zmirom pri volitvah, treba je pa po-

misлити, da tukaj ne volimo Slovenci sami med seboj, kakor na Kranjskem in Štajerskem, ampak da so k slovenskim okrajem priklenjeni nemški okraji. Tako imamo v volilnem okraju Celovec-Velikovec nad 30.000 Nemcev, in v Beljaškem volilnem okraju okoli 22.000 Nemcev. V Celovškem okraju sta le 2 nemška župnika glasovala z nami, v Beljaškem okraju pa nismo dobili od Nemcev nobenega glasu. Slovenci sami pa so krasno volili, temu se mora čuditi vsak, kdor vé, kakošne so bile razmere pri nas še pred kratkim časom. Da smo prišli toliko naprej, zahvaliti se imamo največ naši častiti duhovščini.

Posvetnih študiranih rodoljubov imamo koroški Slovenci prav malo. Le v Celovcu in Velikovecu jih je nekaj, sicer je pa vse, kar nosi muštace in dolgo suktnjo, nemško-liberalno. Najhuje so proti nam delali učitelji. Slovenci na Kranjskem in Štajerskem se boje morda čudili, zakaj ima „Mir“ zmirom toliko pritožb zoper učitelje. Ne smejo pa misliti, da smo mi nasprotniki takih učiteljev, kakoršni so na Kranjskem in Štajerskem po večini, namreč rodoljubni, krščanski in v miru živeči z duhovščino. Pri nas na Koroškem je pa vse druga. Tukaj so učitelji večinoma strastni liberalci in strastni nemškutarji. Saj jih menda že v pripravnici izrejajo v tem duhu. Imamo sicer nekaj častnih izjem, in take spoštujemo tudi mi. Pa ti siromaki si niti dihati ne upajo, tak veter piha od zgoraj. Govori se celo, da so dobili učitelji pisma od visokostoječih oseb, na vso moč delati proti narodnim in katoliškim kandidatom.

Še nekaj imamo na sru, kar ne moremo in ne smemo zamolčati. Največ fužin ima na Koroškem društvo „alpine Montangesellschaft“. Največ delnic (akcij) tega društva pa ima „Länderbank“, katera je vendar sedajni vladi toliko zahvale dolžna. Kdo bi si mislil, da si bojo uradniki tega društva upali, delati pri volitvah proti vladi! Temu se moramo čuditi toliko več, ker je družba sama naročila svojim uradnikom, da naj se pri volitvah ne poganjajo za nobeno stranko. Pismo, ki ga je družba razposlala na svoje uradnike, glasi se v slovenski prestavi:

„P. n. Za obrtne družbe je najbolje, da se ne vtikajo v politične prepire, zato je sklenil tudi oskrbovalni svet naše družbe že lanskega leta, da se ne bo mešal v volitve za državni zbor in deželne zборе. V več deželah imamo volilno pravico v velikem posestvu, pa se je nismo poslužili ravno zavolj tega sklepa, in se je tudi letos poslužiti ne mislimo. Mi hočemo biti popolnoma neutralni na vse strani in nočemo, da bi se kaka

politična ali narodna stranka pritoževala čez nas. Zato pa je potrebno, da se naši uradniki kot taki ogibljuje vsake agitacije pri volitvah. Kakor privatne osebe smejo uplivati na svoje svoje sosede, ne smejo pa pritiskati na svoje podložne služabnike ali na take ljudi, ki imajo pri družbi kak zaslužek. Sam za sebe se ve da sme vsak uradnik voliti, kakor hoče.

Na Dunaji 6. maja. Za glavno vodstvo alpinsko-montanske družbe: Frey“.

Ta ukaz je vendar jasen dovolj. Toliko bolj se moramo čuditi fužinskim uradnikom v Prevaljah, ki so napeli vse moči, da bi ob tla vrgli slovensko stranko. Še 18. maja (tedaj 12 dni po tem ukazu) napravili so velik shod, da bi postavili svoje liberalne volilne može. Pripeljali so na volišče sto in dva volilca, in le težko je verjeti, da bi bili vsi ti prišli prostovoljno. Sreča je le to, da so ravno v Prevaljah neodvisni posestniki tako vneti za slovensko stvar in da so skoraj vsi (229 od 240) prišli k volitvi in zmagali. Dobro pa je, da vemo, kako povelje so dobili uradniki alpinsko-montanske družbe iz Dunaja. Ako ne bojo nehali rovatii proti slovenski narodni stranki, bomo vedeli, kam se nam je obrniti, in gotovo naša pritožba ne bo zastoj.

Veliko bi bilo še povedati, kako so naši nasprotniki rovali proti nam, grdo zmijali, podkupovati skušali, lagali in ljudi strašili z „roboto in desetino“. Žalostna taka stranka, ki si pomaguje le še z lažmi! Laž ima pa kratke noge. V kratkem bojo spoznali vsi kmeti, da le naša stranka skrbi za njih častno in večno srečo in kedar ljudstvo to spozna, potem bo liberalne stranke konec tudi v naši deželi.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Učitelji in volitve.) Od vseh strani se nam poroča, da so učitelji najbolj rogovillili pri volitvah in sicer povsod za to, da se volijo c. k. vladi nasprotni poslanci. Ali se tako uči in kaže patriotizem? Ako jih ni strah in sram, očitno tako delati pred celim svetom, ali se ni bati, da ravno tako delajo na tihem in skrivnem? Kam pride sčasoma naša mladina? Ljudje se poprašujejo, odkod tolika korajža in predrznost? Nekteri trdijo, da so se iz Celovca razposlali listki, v katerih je bilo pisano: „Lehrer seid auf der Hut! Es geht um euren Kopf — stellet euren Mann!“ To je: „Učitelji pozor! Gre vam za glavo! Stojte trdno in moško!“ — Nam se to ne zdeva neverjetno, ako pomislimo, kako strastno so se učitelji vojskovali, da se volijo volilni može liberalne stranke. Tudi to-le se nam dozdeva res čudno: Trije učitelji so bili tudi volilni može, dva znana liberalca, eden konservativec. Prva dva sta volila eden v Celovci, uni pa v Belace z liberalci, tretji se je peljal iz Kanalske doline v Beljak, pa ni volil, menda se upal ni voliti konservativnega poslanca. Kdo ga je neki pregovoril in prestrašil? Tako obnašanje ljudskih učiteljev je res čudno in žalostno, pa je menda znano tudi c. kr. deželnej vladi saj je „Klagenfurter Zeitung“ — vladni časnik — v uvodnem članku pokregal učitelje, pa

žalibog — zvonil je po toči. Videant consules! — Pozor c. k. šolske oblastnije, da ne bode prepozno!

Iz Celovca. (Naša „Celovčanka“.) Noben list v Avstriji se morda ne ureduje tako čudno, kakor naša vladna „Celovčanka“ ali „Klagenfurter Zeitung“. Za Pinovo kandidaturo ni spregovorila besedice, toliko bolj pridno pa popisuje shode in zборе nemškega šulferajna! — Prav razjezil nas je pa podlistek v št. 120 tega lista od 29. maja t. l. Norčuje se res nespodobno in razdražljivo iz neke svetnice Cite, katero častijo Lahi kot patroninjo kuharic. Sv. cerkev ima svetnike iz vseh stanov, tudi berače. Morda se norčuje iz sv. Cite, ker je bila uboga dekla? Ali mar katoliško-konservativna stranka zato podpira sedajno vlado, da smejo njeni listi potem smešiti naš verski čut? Omilujemo vlado, ako ne more najti boljših pisateljev za svoje časnike! Najbrž pa vlada na Dunaji niti ne vé, kakošne kozolce prebračajo njeni listi po deželi.

Iz Celovške okolice. Po vsem Koroškem se Slovenci zbujuje samo okoli Celovca gre najslabeje. Vender pa bo šlo počasi tudi tukaj. Obraca se že počasi na bolje. Res so nam po srditem boju vzeli Grabštanj, zato smo jim pa mi vzeli Slovenji Šmihel, kjer do zdaj še nikoli ni zmagala slovenska stranka. Zgubili smo Medgorje, ker so bili naši premalo pazljivi; pa mi smo jim za to vzeli Kotmaro ves, ki je lani volila liberalno. V Hodišah, Žihpoljah in v Kloštru (Vetrinj), glavnem taboru nemškutarije, zmagali so nemški liberalci le z veliko težavo za par glasov. Še v Žrelcu in Gospi Sveti je bil letos boj; druga leta si tam slovenska stranka še ni upala na dan. Tudi v Otmanjah je bila naša manjšina precej močna. Brez težave smo zmagali v Bilčovsu, v Vesci in v Radišah, nasprotniki pa v St. Jurju, St. Petru, St. Martinu, St. Rupertu tik Celovca in v občinah na severnem delu Vrbskega jezera. Pa tudi tukaj se Slovenci že zbujuje; do prihodnjih volitev bojo gotovo že zbujeni in bojo liberalcem zagodli drugo pesem.

Iz Dvora pri Vrbi. (Volitev zaupnih mož.) Pri nas je prišlo k volitvi 130 volilcev, da bi izvolili 8 zaupnih mož. Nemškoliberalni Vrbljani so prišli na vse zgodaj in v polnem številu. Že prej ta dan so imeli sejo v Vrbi in napisali so cel kup listkov (menda okoli 200), da bi jih urivali slovenskim možem. Postavili so se v malo izbico med gostilnico in volilno kancelijo, skoz katero je moral priti vsak volilec, tako da so bili kakor grablje pri mlinu. Prav nadležno so ponujali vsakemu svoje listke, naše listke pa jim jemali. Pa njih trud je bil večidel zastoj; naši može so ostali trdni. Pri prvi volitvi so bili voljeni tri od naših (Peter Weiss, Primož Košat in Jože Zakoparnik), vsi drugi so imeli premalo glasov. Pri ožji volitvi so bili potem izvoljeni še trije naši (župnik Marinič, Jur Petauer in Valentin Winkler) in dva liberalca (Anton Vran in Janez Jäger). Nek liberalec si je izposodil 5 gld., da je med volitvijo za vino dajal in ljudi nagovarjal za nemškutarijo. Naj bi bil siromak rajši za se porabil tisti petak, mi slovenski kmetje imamo že sami še za glažek vina, če smo žejni. — Tudi nemškoliberalni kandidat dr. Wrann Jernej se je vrtil med volilci, čeravno v naši občini nima volilne

pravice. Št. Iljci in Lipljani se niso dali motiti, le nekaj Gozdanjcev in Dvorjanov so Vrbljani potegnili k sebi. Učitelji so kakor povsod tudi pri nas agitirali za liberalce. Menda jih pečejo podplati, ker se bojijo nove (boljše!) šolske postave.

Iz Zakamna pri Kloštru. (Liberalna laž.) Kar so liberalni časniki pisali o neki „svetnici“ v Zakamnu, da je sleparila ljudi, to je večidel vse laž. Ležala je res kakor zamaknjena, pa jes nisem dosti učen, da bi razsodil, ali je to taka bolezen ali kaj je. Sveče pa niso gorele, skledice ni bilo na mizi in tudi denarja ni pobiral nobeden. (Mi smo to vest posneli po liberalnih listih, pa jo radi prekličemo, če ni resnična. Opomba „Mirovega“ vredništva.) Tisto poročilo sta spisala dva liberalca, menda v ta namen, da bi liberalci ložej zmagali pri volitvah. V Kloštru so res zmagali za dva glasa. Morda se jim je srce zdaj vender toliko ohladilo, da bojo pri miru pustili gospoda fajmoštra, da ga ne bojo obirali po nemških časnikih.

Iz Žihpolj. (Nevesela volitev.) Naša slovenska občina izvolila je spet troje nemških liberalcev, da pojdejo pri volitvah v ogenj za nemško slavo in za skrhani liberalizem. Osojničani so se umaknili na nemškoliberalno stran, čeravno smo jih lepo prosili, naj volijo z nami Slovenci. Tako so dobili liberalci po enega in po dva glasa več. Popolnoma zmagali so še le pri ožji volitvi. Čudno je, da naš župan, kterege vsi spoštujemo in kterege so svitli cesar sami odlikovali s križcem, da on vedno tako podpira nemške liberalce, za ktere svitli cesar prav nič ne marajo in jih imenujejo „fakcijsko opozicijo“, to je stranka, ktera zmirom le nasprotuje, draži in nagaja, naj bo belo ali črno.

Iz Ziljske Bistrice. (Sijajna zmaga!) Slovenski konservativci zmagali smo pri volitvi zaupnih mož popolnoma. Izvoljeni so gg. Luka Vartičar, župnik, in posestniki Marka Kaiser, Filip Milovnik, Janez Vigele, Martin Katnik. Na tla podrli so nemške liberalce tudi Podkloštrom.

Iz Borovelj. (Volitev.) Vsa naša dolina je volila slovensko, samo pri nas v Borovljah so nemški liberalci zmagali z 39 proti 35 glasom. Lahko bi bili naši zmagali tudi tukaj, ko bi se bili prej več pobrigali za volilno pravico. Mnogi so bili izpuščeni iz imenika zavolj različnih uzrokov. Še g. provizor so morali še le zadnji hip potegniti se za volilno pravico. Prihodnjič bomo bolj pametni in bomo že prej skrbeli, da pridemo v imenik volilcev.

Iz spodnjega Roža. (Volitve.) Res, prav dobro so se držali Rožani. Vsa čast gre Plajberžanom in Brojanom, ki se niso vstrašili dolzega pota in slabega vremena, da bi le zmagala naša pravica! Dokler imamo take može, tako dolgo Koroška še ni zgubljena. Tudi v Glinjah, v Šmarjeti, v Selah, v Svetnej vesi so se dobro držali. Na Bistrici ni bilo slabo, pa lahko bi bilo še bolje. V Borovljah je za letos še zmagala tista stranka, ki se v sredi Slovencev poganja za Nemce, kteri pa naše pomoči niso potrebni. Pa le s 4 glasovi večine zmagala je nemškoliberalna stranka. Upajmo, da zadnjokrat! Pa že ta volitev je bila boljša, kakor prejšnje, ker so se morali umakniti znani najhujši nemški liberalci.

Iz Podkloštra. (Volitev zaupnih mož.) Kakor sem vam naznanil že po telegrafu, zmagali smo v naši občini popolnoma. Na to volitev smo se pripravljali že dolgo in bili smo si zmage gotovi. Zadnji teden pa so začeli nemški liberalci silno begati ljudi. Hodili so od hiše do hiše, obdelovali so ljudi po gostilnicah, prodajalnicah itd. Župan se je vozil po občini, in lovili so može, kakor so vedeli in mogli. Nekterim so naše listke vzeli in jim urinili svoje. Vraškega gospoda fajmoštra, neustrašljivega borilca Vidovica, so grdo prijeli v Beljaškem liberalnem listu in ta časnik potem trosili po naši občini. Začeli smo že dvomiti nad zmago. Volilo se je od desetih dopoldne do treh popoldne. Na kosilo smo morali kar izpazbiti. Oddali smo 136 glasov. Naši zaupniki so dobili po 77 in 73 glasov, nasprotniki pa po 57. Tako je bilo vseh 8 naših izvoljenih, kteri trdno stojijo za katoliško in slovensko bandero.

Tudi iz Bekštanja in iz Strajevesi smo zvedeli veselo novico da so naši zmagali. Slovan gre na dan!

Iz Vogerč pri Pliberku. (Slabo vreme. — Volitve.) V naših krajih bojijo se vsi ljudje slabe letine. Mraz, sneg in dež so zemljo tako ohladili, da ne more rasti ne žito, ne trava. Ozimina stoji slabo, rž in pšenica, nobena ne more kviško.

Volitev smo opravili dobro. V Blatni občini izvoljeni so sami zanesljivi konservativni Slovenci. Da bi le tudi naš prihodnji poslanec ne pozabil na nas kmete, ki živimo v čedalje hujših stiskah!

Iz Pliberka. (Volitve zaupnih mož.) V našem kraju se je povsodi dobro volilo. Kakor prejšnja leta, zmagali smo v Blatu, v Libučah, v Črni, v Kotljah in na Bistrici. V Prevaljah so bili naši že za kompromis, da bi se volilo 10 Slovencev in 3 nemškoliberalci. Zadnje uro pa so se liberalci skesali in odbili so vsak kompromis. Pripeljali so na volišče vse svoje ljudi, pa jim nič ni pomagalo, zmagali so Slovenci. Posebno nas pa še to veselilo, da smo nazaj pridobili Libeliče in Možico. Iz Spodnjega Dravbrega sem zvedel, da so tam voljeni štirje Slovenci, ki bodo glasovali za konservativnega kandidata Jurja Pongraca. To so namreč slovenske občine, ki volijo v Volšberku z Nemci. To je pač veselje slišati, kako se koroški Slovenci lepo obnašajo pri volitvah.

Iz Hodiš. (Laž je zmagala!) Naše kmete strašijo liberalci v enomer, da pride spet robota in desetina, če bojo volili s slovensko in katoliško stranko. Res so mnogi tako bedasti, da jim vrjamejo, in s to lažjo so zmagali pri nas. Koliko je vredna liberalna stranka, če si ne upa zmagati z resnico in mora ljudi slepiti s takimi lažmi!? Pa še bi ne bili zmagali nasprotniki, ako ne bi bil prišel iz Celovca znani nekdanji vrednik Mačnik agitirat. Vina in cigar je bilo dosti. Saj zdaj ima čas. Obljubil je izdajati časnik in tudi denar zanj pobral, časnika pa smo dobili do zdaj le dve številki za pet mesecev. Poiskal je liberalce po vseh kotih in pripeljal Ribničane zoper nas. Potem so liberalci volili še sami sebe, in tako so nam vender za tri glase prišli naprej. Dobili so po 31 glasov, naši pa po 28. Upamo, da je bila to njih zadnja zmaga v Hodišah. Slovenci so

stali prav trdno, izneveril se ni nobeden, samo dva, ki sta priti obljubila, ostala sta doma.

Iz Medgorij. (Volitev.) Nismo verjeli, da pojde naša volitev tako narobe. Voljena sta namreč dva liberalca in en sam Slovenec. Liberalci so prihruli od dveh strani, od Podgrada in iz Zagorja. Iz Podgrada jih je pripeljal znani liberalac Jože Sušnik. On je letal od hiše do hiše, kakor Judi tistobart, ko jih je Pilatuš prašal, kterege naj jim oprostí, ali Kristusa ali Baraba. Kakor so Judi tisti čas našuntali ljudstvo, da je prosilo za Barabo, tako so zdaj liberalci govorili za to, da naj izvolimo liberalce. Zagorjane in Zablachane pa je vodil Valentin Lajkef, znan liberalac. Liberalci so delali na vso moč. Nekemu posestniku so obljubili dva goldinarja, da bi ne šel volit. Tudi naša učitelja sta liberalca, kakor so skoraj vsi koroški učitelji. V ustih imata prav čudne besede. (Tukaj naš dopisnik nekaj pove, česar si ne upamo tiskati, dokler nemamo zanesljivih prič.) Žalostno je, da je takim gospodom brez vere izročena naša mladina v poduk! Mi hočemo pa krščanske šole in krščanske učitelje, in upamo, da jih bomo tudi dobili, saj so naš svitli cesar dober kristjan in veliko dajo za revne cerkve. — Našim sosedom pa, ki poslušajo liberalce, kličemo te besede: „Spametujte se enkrat in ne upirajte se sv. Duhu!“

Iz Podpece. (O pravilo pri sv. Heleni. — Sejm.) V nedeljo 3. maja obhajali smo pri sv. Heleni god znanjenja sv. križa. Počastili so nas celo prečastiti gospod dekan Bergman iz Pliberka. Čeravno že 75 let stari (letos bojo peli zlato sv. mešo), prikorakali so vender še čvrsti na naš težavni hrib, kjer stoji cerkva sv. Helene. Iz bližnjih far, iz Črne, St. Jakoba in Koprivne zahajajo romarji radi k sv. Heleni. Letos jih je prišlo kakih 1500 s svojimi duhovnimi gospodi. Vreme je bilo lepo, ljudstvo pa vse vneto za čast Božjo. — Zadnji sejm v Črni je bil slab, ker je ravno prej deževalo in tako odgnalo kupce. Goveje živine je bilo malo in še ta mršava. Ovee so se prodale po 8 do 14 gld. par. Ubogi kmet zdihuje, s čim bo plačal davke in posle, s čim nakupil žita, ko še za živino tako malo dobi. Les je že poprodan; zdaj naš kmet nema kje vzeti denarja.

Iz Kanalske doline. (Volitev v Beljace.) Naj „Mir“ sporoči izid včerajšnje volitve kmečkih srenj v Belace! Nekaj tednov je bilo prav živo gibanje po soseskah Belaškega okrajnega poglavarstva; volilci so se jeli zbirati v dveh taborih. En tabor si je na bandero zapisal geslo: „Zvesti Bogu, cesarju in svojemu narodu“, nasprotniki nam pravijo „klerikalci.“ Nasprotni tabor pa ima za načelo: „Nastran vero, na tla s Slovenci, vse mora iti po naših mislih — sami se kličejo „liberalci.“ S prvega se je liberalcem ponudil za kandidata mlad ponemčenec, ki je pa poznej se umaknil starikastemu doktorju Jernej-u Vranu. Ta je že 6 let sedel v državnem zboru; vsaj toliko je razvidno iz sejnih glasovanj; koliko je na skrivnem še več dobrega storil, bo že Bogu znano.

Od začetka so kar frčali dopisi županom, in so letali vranki križem sveta loviti privržencev; pa o tem naj drugi poročajo. V neki tiskarnici je bilo celo brati: „Korošci, velika sramota bi bila za našo lepo domovino, ako bi zmagala nasprotna

„klerikalna“ stranka!“ To je čedno govorjeno, kaj ne Slovenci! Naj si te besede vsakeri po svoje razlaga.

2. junija smo se sešli na bojišči na vrtu in v salonu neke gostilne (Mitteregger). Volilnih mož iz Belaškega okraja je bilo 45; iz Št. Pater-niana 18, iz Rožeškega okraja 18; iz Podkloster-skega 18; iz Trbiškega 12. vseh vkup 111. Potem je bila videti še truma drugih mož, nepoklicanih, ne volilcev, temuč lovilcev, da so omahljivce lovili na svojo stran. — Že pri sestavi volilne komisije se je precej razvidilo, na katero stran bo pokazal jeziček volilne tehtnice.

Mladi Morič je bil od svoje stranke vrinjen za načelnika volilne komisije; upravitelj okrajnega poglavarstva je poklical še dva konservativa v volilno komisijo.

Preden se je volitev pričela, stopi načelnik v meddurje salona in zakliče, naj volilni možje volijo svobodno, brez ozira na vero, cerkev ali versko izpovedanje. Že pri teh besedah je pokazal svoje rogove; t. j. vsi pritiski so jim prav, le za vero naj se ne zmenijo!

Pri glasovanju pa sem imel na eni strani pristržno veselje, videti, kako so se zavedali Slovenci, kar jih je na desni strani Zile in Drave z malimi izjemkami. Vkljub vsem pritiskom, grožnjam in moledovanjem so glasovali za svojega kandidata, And. Einspielerja; kar je pa bilo Slovencev od leve strani Zile in Drave so bili bolj omahljivi in so večidel uskočili v nasprotni tabor.

Nemci iz Belaškega okraja in Št. Paternijana so vsi enoglasno volili doktorja Jerneja Vrana, tudi ni bilo videti med njimi niti enega duhovna kot volilnega moža; le pastor iz Zar je bil med njimi. Med Slovenci je bilo 8 duhovnov kot volilnih mož.

Eden zmed slovenskih volilnih mož je doma pozabil svojo legitimacijo, in ko je domov dirjal po njo, je čas volitve potekel, to ga je hudo peklo. In še eden se je umeknil, vem, da ne prostovoljno, temuč s težkim srcem in prisiljen, ker je bil dosihmal vselej v našem taboru, zvest veri in svojemu narodu. Bog ve, kako in kaj se mu je žugalo. Obnaša nasprotnikov po volitvi je bila surova in ostudna; z divjim krohotom so sprejeli naznanilo volitvenega izida: 65 liberalnih glasov, 44 konservativnih, 2 nista prišla glasovat. O tem času pride telegram iz Borovelj 5 za Vrana, 19 za Einspielerja, torej 70 glasov za Vrana, 63 za And. Einspielerja. Genljivo je bilo gledati, kako ljubeznjivo je doktor Jernej poljuboval tiste, ki so za njega glasovali, ostudno pa je bilo „pravo“ klicanje liberalcev, kedar je kateri omahljivec Vranu dal svoj glas. Ko grejo naši iz salona, jim primeri nek privandrani lahonski nemčur, ki nemške Belačane laški uči in nek veliki liberalni list urednje: „Pakaš“. Žabniški župan M. Žerjav pa se obrne in mu reče: „Gospod! še enkrat mi to recite! mi plačujemo tudi svoje davke; in si kaj tacega ne pustimo očitati.“ — Revče omolkne. — To je kultura, ki jo prodajajo liberalci!

Iz Velikovške okolice. (Slava volilcem!) Včeraj smo sijajno zmagali v Velikoveu. Mačnik, Metnitz et tuti quanti liberalci, so s tem najbolj lovili, da je Pino že v Bukovini voljen! Koliko in kako so si prizadevali, ne da se povedati, celo de-

narje so ponujali za glasove, pa tako zvito, da jih ni mogoče prijeti. Hodili so že v pondeljek okrog pri Šmarjeških volilcih ter jim stave ponujali in rekli: „Stavim 30 gld. nasproti enemu goldinarju da bodeš jutre Pinota volil“. Kako lahko si omahljiv volilec prisluži 30 gld. Pa nobeden ni bil figa-mož. Mačnik se je že dva dni klatil tam krog, kot agent za zavarovanje proti toči, in jih nagovarjal, naj ostanejo doma, pa le enega samega iz Važenberske občine je pregovoril, da je izostal, tako da je dobil Pino le 110 namesto 111 glasov.

Plešivčnik Rudski župan edini je volil Laksu. Ta gospod — kot ud volilne komisije je med prvimi volil. Pa čudno mu je moralo biti pri sreč, ker je čisto sam ostal. Sam je poznej rekel: „Mislim sem, da nas bode jih vsaj 6 za Laks-a glasovalo.“

Vse je bilo veselo, da smo vsaj enkrat nemško liberalno tarčo podrl. Naši Slovenci so se prepričali, da zmagajo, ako stojijo vsi trdno za svoj narod. To je dobro znamenje za prihodnje volitve!

Iz podjunske doline. (Dobro je šlo!) Pod Juno je vse naše! Nemškim liberalcem smo vzeli Škocijan in Doberloves. Gosp. notar Čebul je letos ploh vlekel. Nič mu ni pomagalo zborovanje pri Leitgebu v Sinčivesi. Št. Vid, Klobasnica, Žitaraves, Bistrica, Kapla, Jezersko, povsodi zmaga! Tudi unkraj Drave je šlo lepo. Pridobili smo Šmarjeto in Grebinj, skupaj 14 glasov. Za Vovbre se tako nismo bali.

Iz Podkorena. (Naša volitev.) Zavolj volitve v državni zbor zbrali smo se sosedje pri g. Razengarju in izbrali smo si moža, kterege bi poslali v Radolico, da voli poslanca. Nam potem ni bilo več mar za volitev. Ko je prišel pa g. komisar, šel je k volitvi naš sosed g. Hrovat in je volil samega sebe namesto tistega, kterege smo mi izbrali. To pa ni možko. Saj je vedel, koga smo mi izbrali, zakaj ni glasoval po naši volji? Skazil sicer ni nič, pa vendar bi bil lepši naredil, ko bi se bil držal tega, kar smo sklenili pri Razingerju.

Iz Ižke vasi. (Volitev.) Lepo nas podučujete v „Miru“, naj volimo za volilne može in za poslance same krščanske, domoljubne in razumne može. S takim duhom šli smo k volitvi tudi mi. Izvolili smo Jakoba Japeljna in Antona Žagarja, da pojmeta v Ljubljano, da volita poslanca. Vse je šlo prav, samo to je bilo narobe, da v imenik ni bil zapisan posestnik Janez Sedej, ki plača nad 10 gld. cesarskega davka. Ko se je delal imenik volilcev, so pozabili na njega; kedar je pa treba plačati cesarske, deželne in občinske davke, takrat pa nanj nikoli ne pozabijo.

Iz Iga pri Ljubljani. (Žganje — Naša cerkev in naši duhovniki.) Pri nas na Igu je dosti dobrih ljudi, pa tudi dosti nerodnih. Največ kvara dela nesrečno žganje. Šnopsar še k maši ne gre, če ga ne bo prej ruknil en frakelj. Včasih ga vlečejo od sobote večera celo noč do nedelje, da potem zaspijo namesto maše, če pa v cerkev pridejo, zaspijo pa tam. Eden se ga je tako navlekel, da je bil potem cel teden bolan. Gosposka bi ne smela terpeti kaj tacega in ojstro kaznovati krčmarje in pijance, ako pijejo celo noč. Da bi le naši poslanci naredili tako postavo, da bi bil špirit čisto v prepoved djan!

Drugače si res ne vemo pomagati. Kaj izda, če gospodje duhovniki z lepo ali ostro besedo svariijo pred žganjem, saj pijanci itak ne poslušajo pridige! Duhovnike imamo res pridne. Tako lepo nas podučujeta, da se človeku kar srce topi v prsih. Za čast hiše Božje so gospod župnik zelo skrbni, zato pa imamo tudi tako lepo cerkev, da smo je lahko veseli. Tudi gospoda kaplana imamo vsi radi, in se nam smilijo, ker morajo toliko terpeti, imajo toliko težavnih in dolgih potov. Res bi se spodobilo, da jim priskrbimo konja, da bi jih kama zanesel ali pa zapeljal. Ljubi farmani, to bi bila res čast za nas, ako to naredimo.

Iz Gorenjskega. (Marija naša pomočnica.) Nekej materi zbolel je 15 mesecev star otrok za pljučnico. Nobeno zdravilo ni hotelo nič pomagati. V tej stiski zateče se mati k našej ljubi „Gospoj presv. srca“ in se obljudi na božjo pot na bližnji Strmec, in da hoče, če otrok ozdravi, razglasiti to po časnikih. In glej, že drugi dan začelo je dete jesti, zdaj pa je popolnoma zdravo. V vseh potrebah obračajmo se do mogočne matere Marije, ona nam pomaga najložeje.

Iz Šmartna pri Litiji. (Spreobrnjenje k sv. katoliški veri.) Vesel dan je bil za našega č. g. dekana Jakoba Rusa 1. maj t. l. Obhajali so svoj god. Pa še bolj so bili menda tega veseli, da so pridobili eno dušo za sv. katoliško cerkev. K naši veri je namreč 1. maja prestopil gospod Miroslav Knut.

Volitve smo pri nas dobro opravili; saj pri nas je malo tistih nemških liberalcev, in če so prav, ljudstvo jih ne posluša. Mi smo zvesti Bogu, cesarju in slovenski domovini.

Iz Bukovega na Primorskem. (O „Miru“ — Nesreča.) Tudi tukaj radi prebiramo „Mir“, ker najdemo v njem veliko podučnega in kratkočasnega. Posebno lepo nas podučuje za volitve. Želeti bi bilo, da bi se „Mir“ še bolj razširil med slovenskimi kmeti. Saj taki, ki „Mir“ prebirajo, so vsi vneti za slovenske pravice, in če bojo enkrat vsi teh misli, potem bo slovenščina zmagala gotovo.

Kmetu Brdarju blizo Grahovega je pogorela hiša, skedenj, devet prešičev in ena krava.

Kaj dela politika.

Na Koroškem so voljeni: baron Pino proti Laxu s 125 proti 103 glasom; Wrann proti Einšpielerju s 70 proti 63 glasom; Hock proti Pongratzu s 106 proti 73 glasom; Nischelwitzer proti Peitlerju s 95 proti 45 glasom. V velikem posestvu je voljen spet Goess; v kupčijski zbornici pa Pacher. V mestih so voljeni: v Celovcu Moro, v Beljaku Steinwender, in v spodnjekoroških mestih Ritter. Ritterjev konservativni protikandidat dr. Kogerer je dobil 192 glasov. Moro in Steinwender nista imela protikandidatov. V Celovcu je od 1271 volilcev prišlo glasovt samo 591, in od teh je dobil Moro 577, tedaj še ne polovice vseh glasov.

Na Kranjskem so voljeni: grof Hohenwart 2krat, Klun, Pfeifer, Obreza, Hren, Poklukar, Šuklje, Žvegelj in Taufferer.

Na Štajerskem: baron Gödl, Raič in M. Vošnjak.

Na Primorskem: Tonkli, Valussi, Vitezič, Nabergoj, Coronini. Nemško-liberalci se hudo napenjajo, pa vendar bojo ostali v manjšini. Žalostno je, da Slovenci niso zmagali v kranjskem velikem posestvu. V Celji so menda vsi uradniki glasovali za Foreggerja. Uradniki sploh povsodi glasujejo proti vladi; to je slabo: kraljestvo, ki je samo v sebi najedino, mora razpasti. Tako se zna zgoditi tudi Taaffejevi vladi.

Gospodarske stvari.

Nov način cepljenja.

Čeravno imamo za cepljenje že veliko prav dobrih načinov, vendar bo gotovo ta nov način cepljenja vsakega prijatelja sadjereje zanimal, ker je prav priprost, lahek. Iznajditelj ga priprostim ljudem zelo priporoča, ker ni treba nič povezovati, in cep se vendar nič ne premakne, rana pa se prav hitro obraste. To cepljenje se pa tako-le zvršuje: Divjaku in cepiču se prav enake vilice izrežejo, zdaj se pritisnejo cepičeve vilice na odrezan divjak, ki pa nima vilic, temveč le oni del, ki se odreže. Če se vidi, da se koža le ena na drugo pritisne, se kar pusti, in rana se z mrzlo a tekočo smolo zamaže, — in cepljenje je dovršeno. — Vilice ali zarezaja naj se precej globoko zarežejo, da bolj trdno stoji, in tako več kože v dotiko pride, kar cepiču k divnejši rasti pripomore.

Jablane in hruške se lahko do julija cepijo, če si cepiče dobre ohraniš, od avgusta naprej pa lahko že tistoletne pa že dorašene mladike odrežeš in do oktobra cepuješ. To cepljenje se je večkrat poskusilo in za prav dobro pripoznalo. Poskusili so celo že pognali cepič odrezati in zopet nazaj vilicasto postaviti in to štirikrat, pa zgornje vejice kar se tiče dolgosti in moči prav nič niso zaostale mimo spodnjih. Ti štirje deli so pa lahko različne vrste.

To novo cepljenje in požlahtnenje dreves izumel je Franc Welsch, vodja okrajne sadjerejne šole v Borovi, nemški Vorau, na Štajerskem. Dobil je že več dobitkov od raznih krajevnih razstav in tudi častno diplomu od c. kr. štajerske kmetijske družbe. Predsednik te družbe obiskal je njegovo sadjerejnico, izrekel mu je pohvalo za njegovo delovanje. Gosp. Welsch je pripravljen, vsakemu prijatelju sadjereje to reč bolj natanko razložiti.

„Slov. čeb. in sadjerejec.“

Sadjereječev koledar za mesec juni.

Drevesom, ki so presajena, naj se priliva in zemlja okoli naj se zrahlja. Drevescem, ki stranske mladike poganjajo, naj se te prikrajšajo, da bodo le bolj v vrhu poganjale. Gosenice se morajo pokončevati. Ta mesec se začne cepljevati pod kožo in z živim popkom, ker so drevesa dovolj muževna. S popkom naj se cepi zvečer ali pa zgodaj zjutraj, najboljši pa je, če je megleno ali deževno vreme, vendar deževati ne sme ravno tisti čas. Ta čas se pa mora zato to delo zverševati, ker se sok na odrezanem popku hitro posuši in

ob času vročine se to še hitreje zgodi, in popek posušen se ne prime. „Slov. čeb. in sadjerejec.“

Za poduk in kratek čas.

Stari in novi čas.

(Dalje.)

Obrača se že na bolje.

Ljudje spoznajo že sami, da tako ne pojde več naprej. Pač je vsakemu prosto, da dela, kar hoče; to pa tudi vsak lahko vidi in potipa, da ne najde dobrega konca, kdor se ne zna obračati po pameti, kdor se ne zna premagovati iz proste volje. Že se začenja daniti. Še mnogi liberalci in občudovalci novega časa so spoznali, da to ni dobro, če 15 letni rokodelski učenci ob nedeljah in praznikih celi popoldan pohajkajo po gostilnicah, kvartajo, kegljajo, popivajo, kadijo in nerodne pesmi prepevajo. Mojstri si želijo nedeljske šole nazaj, združene s krščanskim naukom. Že so mnogi spoznali, da to ni dobro, ako dekle in domače hčere ob nedeljah hodijo po plesiščih, kjer se ne naučijo nič prida. V mnogih hišah so spet privlekli stare kolovrate izpod strehe, da imajo ženske kaj opraviti in se obvarjejo razuzdanega življenja. Celó v mestih se najdejo že rokodelci, ki grejo rajši mimo gostilnice v cerkev ali pa na sprehod, ker so spoznali, da to nema dobrega konca, če človek vsaki krajcar sproti zapravi. Najdejo se visoke gospe, ki se oblačijo priprosto in ne marajo za gledišče.

Tolažba naša je, da se morajo neumnosti novega časa same sebe pokončati. Noša gosposkih žensk bo postala tako abotna in tako nesramna, da se bojo nazadnje poštene gospe že same sramovale, nositi se po šegi ali modi. Igralci in komedijanti bojo postali tako nesramni, da se bo gnjusilo celó razvajenim ljudem, in jih ne pojdejo več gledat. Bogataši bojo ljudi tako stiskali in odirali, da si bo vse starih časov želelo nazaj. Novošegni umetniki bojo ves sram od sebe vrgli, da se bo vsemu ljudstvu gabilo do njih umetnih izdelkov. Pivo-varji in vinski trgovci bojo pijačo tako kvarili in kazili, da se bojo ljudem pristudile vse gostilnice.

Tako bo novošegna sleparija uničila sama sebe. Ljudje bojo začeli premišljevati, in iz proste volje bojo slabo zavrgli, dobro pa ohranili. To je žarek upanja v novem času, da bojo ljudje prisiljeni, ločiti sami med dobrim in hudim. Nov, lepši čas pa bo prišel, ko bojo ljudje hudo in slabo zavrgli iz proste volje.

Izgled.

Sreča je še to, da je skor v vsakem kraji še kak kmet ali meščan, ki živi še po starih šegah trezno in pametno, in tak služi drugim v izgled, da je v novem času mogoče, živeti trezno, pobožno in pametno. Tak kmet je v naši vasi Podgornik. On hodi še v stari, doma pridelani obleki, ter se ne zmeni za novošegno, malotrpežno. On je še s hlapeci in deklami pri eni mizi, in sicer le take jedi, ki jih doma pridelal. Redko kedaj zaide

v kako gostilnico in še takrat ne ostane dolgo. Slaboglasnih pivnic, kjer se toči slaba, popačena in ponarejena pijača, ogiblje se skrbno; če že zavolj kupčije ali kake botrine ne more drugače, stopi le v pošteno gostilnico, kjer se prodaja pošteno in dobro blago. Njegova žena je ravno tako pametna in varčna. Vsaka dekla se nosi bolj košato, kakor Podgornica.

Podgornik pa ni tak, da bi vse zavrgel, kar nam je prinesel novi čas. Če ima v mestu kaj opravka, se vsede tudi on na železni voz: saj mu že pamet dá, da kar on plača za vožnjo, to prihrani spet pri času in pri čevljih. On zametuje le tiste novotarije, ki se mu zdijo neumne in škodljive. On ne gre slepo za veliko množico, ampak se ravna po lastni pameti, po lastnem prevdanku.

Dolgo časa so se Podgorniku posmehovali. Od kar pa vidijo, da gre njegovo gospodarstvo navzgor, pri drugih pa navzdol, zdaj ga pa vsi spoštujejo. On ima kmetijo brez dolga, on ima najlepšo živino v fari; zraven pa še nekaj groša pri hiši. Če je kdo v potrebi, ne ve se obrniti drugam, kakor do Podgornika.

Stari Podgornik je živel res tudi priprosto, trezno in varčno. Pa on ni drugače vedel in znal, on ni imel priložnosti do potrate; ukovan je bil v stare navade. Veliko več hvale vreden pa je mladi Podgornik, ki živi v sredi novega časa med razuzdanim svetom, pa se zna tako varovati in ogibati hudega in škodljivega! Stari čas ni ravno tolike hvale vreden; saj takrat ni bilo ne časnikov, ne železnice, ne toliko pivnic, ne slabih bukev, sploh le malo pohujšanja in grešne priložnosti. Druga pa je v novem času: skušnjave, na vse strani, posvetne kazni pa nobene za razuzdanost. Kdor zdaj trden ostane in se premagovati zna, ta je mož, ta je hvale vreden. Take može rodil nam bo novi čas!

(Dalje pride.)

Smešničar.

Učitelj: „Kakošna je zemlja?“

Šolar: „Okrogla.“

Učitelj: „Odkod pa to vemo?“

Šolar: „Saj ste včeraj sami povedali.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Malo dni pred volitvami so nemški šulferajnovci zborovali v Vetrinji in Grabštanji. Bili so sami med seboj, toraj ne vemo, koliko je bilo govora o soli in koliko o volitvah. — Zemlja se je zadnje čase večkrat močno stresla na več krajih po Koroškem. Tako v Kapli, v Liešah, Prevaljah, v Črni itd. — Ob gorenji Krki so volkovi raztrgali že veliko ovc in telet. Misli se, da jih mora biti cel zarod, volkulja z mladjem. Še otroci, ki imajo v nekterih krajih deleč v šolo, so v nevarnosti. Zato so nedavno napravili velik lov na volkove, pa niso ubili nobenega. — V vodo šel in tam svojo smrt našel je trgovec Štefan Matolek iz Spitala. — Neki vojak je v norosti zbežal iz bolnišnice, zagazil po

noči v vodo in utonil. — Deželna razstava v Celovcu se odpre 25. julija. Govori se, da pridejo svitli cesar; gotovo pa pride nadvojvoda Karl Ludvik. — Vožni listi tje in nazaj se dobijo zdaj na celi črti med Celovcem in Mariborom. — Poštna poštaja se je odprla v Trušnjah pri Velikovcu. — V kamnolomu v Limbergu pri Volšberku je šel delavec Janez Remec še v nedeljo na delo, da bi to zaslužil, kar je zamudil prej ta dan, ko je praznoval svoj god. Pa cela teža kamenja se je zvalila na njega in ga pobila do smrti. Praznuj nedelje in praznike! — O volitvah v Velikovškem okraju poročajo se nam nektare kratkočasne reči. Neki volilec je pravil, da so mu nemškutarji ponujali 30 gld. za glas, pa jih ni vzel. Drug volilec mu reče: „Nisi bil pameten; vzel bi jih bil, potem dal skušnjavecu zaušnico, mu dal za to zaušnico 5 gld. nazaj, drugih 25 gld. pa obdržal!“ Nekemu volilecu iz Črne je obetal nemškoliberalec, da ga hoče zastopj peljati v Velikovec in vse plačati, kar bo med potjo zajedel in zapil. Črnjan pa je rekel: „Tje me boš že peljal, nazaj pa ne!“ Ko je edini Tempohar iz Rude volil Laxa, rekel je eden slovenskih volilcev: „Dobro je vender, da imamo enega med seboj, ki nam je povedal, ktere kandidata ne smemo voliti.“ Ko je bila zmaga gotova, splazil se je nemškoliberalni agitator Mačnik kislega obraza iz dvorane. Kmetje pa so rekli, da preliva „mačkine solze“ (Katzenjammer). Pošteni naši kmetje so premagali vse skušnjave, akoravno so večidel denarja potrebni, ohranili so pa dobro voljo do konca. Po zmagi je bilo veselje velikansko. — Toča je pobila po občinah Slovenji Šmihel in Šmarjeta pri Velikovcu. Pobirajo se mili darovi. Kdor hoče pomagati tem slovenskim bratom, ki so se ravno letos tako močato obnesli pri volitvah, lahko pošlje podporo tudi na „Mir“ in mi jo bomo odrajlali na pravi kraj. — Kako gine na Koroškem lepo in čedno življenje, vidimo iz tega: pred porotnike pride ta mesec 14 hudodelnikov, med njimi pa jih je 5 takih, ki so se pregrešili z nečednimi djani. — O volitvah imamo še dostaviti: Iz Slov. Plajberga je 3 ure v Košentaver. Nek star bohlen mož je ležal že dan pred volitvijo doli, da bi pripomogel k zmagi. Sin je šel potem z voli za njim, da ga je peljal domu. V Celovcu pa imajo volilni prostor pred nosom, pa jih več ko polovica ni prišla k volitvi. — Nov turn se je postavil v Št. Rupertu pri Celovcu. Jutri 11. junija bo nasajen vrhni križ.

Na Kranjskem. Občini Št. Peter na Notranjskem podarili so svitli cesar 200 gld. za šolo. — Davica (Difteritis) razsaja med otroci v Komendi pri Kamniku. — Pet inženirjev je prišlo v Ljubljano, da bojo merili dolenjsko železnico. — Lepe podobe sv. Cirila in Metoda prodaja katoliška bukvarna v Ljubljani. — Tiskar J. Krajec v Novem mestu si po svojih skromnih močeh veliko prizadeva, da bi pomnožil slovensko književnost. Ravnokar je dal na svitlo 6. zvezek povesti Kristofa Šmida in 15., 16. in 17. snopič „narodne biblioteke“. Naj bi ga Slovenci pridno podpirali in posebno ljudstvu priporočali te cene in lepe knjižice. —

Na Štajerskem. V Pilštanji so umrli č. g. župnik A. Lenarčič. R. i. p. — Železna cesta iz Spielfelda v Radgono bo v kratkem dodelana —

V Št. Urbanu pri Ptuji dobijo nove zvonove. — Popravili bojo stolno cerkev v Mariboru. Treba bo za to 27.000 gld. — Vurberški grad krpil je Fr. Leibenfrost, iz Dunaja za 140.000. Žalostno, da prehaja naša zemlja v tuje roke! Kdaj se osnuje vender slovensko gospodarsko društvo?

Na Primorskem. Toča je potokla na več krajih Primorja. Ubogi kmet je ves obupan. — Nemški šulferajn so kuhale nedavno gosposke ženske v Gorici. Soča pa zavolj tega ne bo tekla na Nemško. — Umrli so č. g. dr. Josip Zorn, vikar v Vipulzani, stric Goriškega nadškofa. — Nemški učenjak Eduard Hartmann pravi, da Trst ni laško, ne nemško, ampak slovansko mesto. — Potopila se je avstrijska barka „Nina“ blizo Pirana.

Druge avstrijske dežele. Za nadškofa v Pragi so izbrani mil. g. škof grof Schönborn. — Na Dunaji so obesili 20 letnega Bednarzika, ki je zaklal in oropal neko gospo. — Strašen vihar je bil na Dunaji. Lomil je drevesa, podiral hiše, še pet ljudi je našlo svojo smrt.

Listnica vredništva.

O volitvah prejeli smo toliko spisov, da ne moremo vseh natisniti. — Za sv. meše, ki se berejo v Genovi pri novi cerkvi Marije Device brezmadežne, pošiljajo Slovenci pridno svoje doneske. Samo to prosimo, naj dodá še vsak 5 kr. za poštno marko, sicer se nam nabere preveč stroškov.

Prvi živinski sejm na Diekšah bo 30. junija t. l.

Tomaž Pucher, čevljar v Kranji št. 161, prodaja, izdeluje in popravlja vsakovrstne obuvala iz dobrega usnja, za gospode in gospe; sprejema tudi naročila iz dežele, ako se mu pošlje mera, jih v kratkem času izvrši in določje lastniku. Cenike pošilja zastoj.

Mehove, da se ogenj podpiha, kakoršne potrebujejo kovači in ključarji, izdeluje najboljše in najcenejše

Matija Zupan

v Kropi na Gorenjskem (Kropp, Oberkrain). On lahko pokaže mnogo spričeval in pohvalnih pisem. Cenike pošilja zastoj.

Dobre sveče za cerkve izdeluje svečarica gospa **Marija Günther** v Slovenjem Gradcu. Cena je: 2 gld. 40 kr. kila. 1/4 kile gori 22 ur. Do zadnje pošte plača ona stroške.

Franc Rudholzer, urar v Celovcu na Leonove bukvarne, prodaja in popravlja vsake sorte zlate in srebrne žepne ure, drage ali dober kup, kakor kdo želi; potem ure na stene v izbah in za kuhinje. Zaloga je zmirom velika, da si vsak izbere, kar mu dopade. — Ure se popravljajo po ceni in dobro.

Za darila

se posebno priporočajo
moji vsakovrstni

šivalni stroji,

ki se lahko plačajo
tudi na

mesečne obroke.

Dober stojim za to, da
je blago pošteno. Kdor
precej plača, dobi stroj
ceneje.

Cenike pošljem zastoj.

Tudi se take mašine pri
meni popravljajo.

Loterijske srečke

od 6. junija.

Line	59	66	79	25	11
Trst	60	64	17	82	47

Tržna cena v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	40	7	10
rž	5	—	6	35
ječmen	4	60	6	—
oves	2	60	3	25
hejda	3	80	5	—
turšica	4	10	5	15
pšeno	—	—	—	—
proso	—	—	—	—
grah	—	—	—	—
leča	—	—	—	—
fižol	—	—	—	—
krompir	1	35	1	70

	na kilo	
	gld.	kr.
goveje meso	—	58
telečje meso	—	66
svinjsko meso	—	65
koštrunovo	—	44
maslo	—	98
puter	—	94
prekajen špeh	—	82
frišen špeh	—	66
mast	—	74
100 kil sena	2	30
100 kil slame	1	30
100 kil deteljnega semena	—	—

Domači oves pada v ceni, ker kupujejo rajši ogerskega.

V tretjič pridejo na dražbo:

13. jun. Hišna oprava in živina Jožefe Glasser v Vrbi, vse cenjeno na 1191 gld., pri okr. sodnji v Rožaku.

30. jun. Živina in hišna oprava Pavla Zweimüllerja, v pivarni v Spodnjem Dravbregu.

4. jul. Salejeva p. d. Sebejeva kmetija v Drabonazah, cenjena 2137 gld. pri okr. sodnji v Doberlivesi.